

Feest van Passie. Als je weet wat de grondbetekenis is van Passie, klinkt dit als een innerlijke tegenspraak. Passie betekent lijden, afzien. Zondag 5 maart was de eerste zondag in de veertigdagentijd en we hebben uit Markus 9 iets gehoord over vaders en zonen en wat die aan elkaar doorgeven. We zongen Gezang 305 LB, Opwekking 501, 505, 681, 764, 767 en EL 443.

Wat een heftig verhaal is dat, van die schuimbekkende jongen met z'n radeloze vader. En wat een contrast vormt het met die andere Vader die zijn Zoon zo troostend weet te bereiken. De omlijsting bij deze verhalen wordt gevormd door twee keer een aankondiging van Jezus (8:31, 9:31): dat Hij moet lijden. Passie dus!

De discipelen denken dat het naar de top gaat met Jezus. Zeker als Hij ze meeneemt om op een berg Mozes en Elia te zien en een stem uit de hemel te horen. Alleen, wat zegt die stem? "Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!" Dat deden ze blijkbaar niet, luisteren naar Hem. Wat Jezus zegt over het naderende lijden, willen ze niet horen. Het wordt een andere finale dan zijn hoopten. De Vader en de Zoon zijn innig met elkaar verbonden en zij luisteren naar elkaar. De discipelen hebben dat niet. Ze beginnen over Elia. Die zou toch alles komen herstellen? Zeker, zegt Jezus, maar ze hebben met hem gedaan wat ze wilden – en Hij denkt aan Johannes de Doper, Elia 2.0. Elia zou de harten de vaders bekeren tot die van de kinderen (Maleachi 3, Lukas 1).

Maar of dat gelukt is? Terug in het dal treffen ze een vader aan die grote problemen heeft met zijn zoon, die doofstom is. Dat wil zeggen: de zoon hoort niet wat zijn vader zegt en de vader hoort ook niet wat die zoon zegt...!

De eerste die Jezus moet genezen, is de vader. En de discipelen die niets voor de jongen konden betekenen. En de schriftgeleerden die natuurlijk alleen maar konden discussiëren. En dan roept de vader, misschien wel namens al deze mensen: "Ik geloof Heer, kom mijn ongeloof te hulp!"

Natuurlijk wil hij geloven, maar hij voelt wel aan dat zijn toewijding niet volkomen is. Te vaak houdt hij nauwelijks rekening met God. Eigenlijk heeft hij nauwelijks iets door te geven aan zijn zoon en omgekeerd dus ook. Doofstom word je ervan!

Wat doet Jezus? Hij komt niet met een uitgekiend programma om het evangelie aantrekkelijker te maken voor vaders en hun zonen. Nee, in zijn aanwezigheid bij die zieke jongen voelt iedere omstander: ons ongeloof, dát is het probleem. Vóór al het andere moet dat aangepakt worden. Op de berg hebben de discipelen kunnen zien dat het bestaat. Dat je voor honderd procent betrokken bent op je Vader. Omdat je weet dat Hij dat is op jou. Dat je in alles rekening houdt met elkaar. Elkaar hoort. Elkaar gelooft. Elkaar vertrouwt.

Maak een keus uit de onderstaande gesprekspunten.

1. Even een rondje maken: welk verlangen roept Markus 9 in je op?
Hoe zou je zo concreet mogelijk aan dat verlangen kunnen beantwoorden?
2. De Amerikaanse schrijver Larry Crabb zegt in zijn boek *De ideale kerk*: "Gelukkig hoef ik niet te kiezen, maar als ik moet kiezen tussen een kerk met een goed kinderprogramma of een kerk die de ouders diep in hun hart raakt – dan kies ik voor dat laatste."
Waar zou jij voor kiezen?
3. Het gaat in Markus om geloof en ongeloof. Zie jij geloof als een zware inspanning – en dat we het daarom vaak laten afweten? Bij Jezus mag je toch tot rust komen?
4. Kerkgang en kringwerk - in hoeverre zie jij deelname als een vorm van passie? Wat versta je in dat geval onder passie?
5. Heeft Markus 9 alleen een boodschap voor vaders en moeders en hun kinderen?
6. De demon van doofstomheid kan alleen wijken door gebed, zegt Jezus. Wat doe je met die opmerking?
7. Voor wie meer wil. De doofstomheid van deze jongen heeft een dubbele laag. Onderzoek eens of meer gezangen van Jezus zo'n diepere betekenis hebben.